

ദേശസേവിക

ഒന്ന്

ഭൂവിതിന്നിരുളിച്ചു നീക്കുമ-
ബാലഭാനുവിനെ നോക്കിയേകയാൽ
ഓടുമേഞ്ഞ കുടിലിന്റെ തിണ്ണയിൽ-
ച്ചാരിനില്പിതൊരുകാലിലോമലാൾ. 1

മുകമസ്സദനമാർന്ന മേൽപ്പുര-
ക്കോടിതന്നിടതുതുമ്പിലുണ്ടതാ,
ദീനമായ്ക്കുറുകിടുനൊരമ്പല-
പ്രാവ-തിന്നിണ മറഞ്ഞതെങ്ങുവാൻ? 2

ചാണകം മെഴുകിയിട്ടിരിക്കയാം
നാലുകോൽച്ചതുരമാകുമങ്കണം;
ആയതിൻകരളിലുണ്ടാരോമന-
പ്പുവണിഞ്ഞ ചെറുപിച്ചകത്തടം. 3

കൊച്ചുപുവിനെ, വിരണ്ടു ചുറ്റിടും
ഷട്പദം മികവാടുമവയ്ക്കവേ
ഉച്ചലിച്ചു ചെടി കണ്ട സാധിത-
നക്ഷിയെന്തിനു നിറഞ്ഞു കോമളം? 4

“പോയ്വരുംവരെയെടുത്തുവെയ്ക്കുകെ’-
നേകിയോരു ചുടുചുംബനം, വിഭോ,
ആകുമേ തവ വിശുദ്ധജീവിത-
സ്ഥാരകം കരുതിയില്ലിതന്നു ഞാൻ.” 5

വീർത്തിതോമന സുദീർഘമപ്പൊഴൊ-
ന്നോ;ർത്തുപോയ്പ്പലതുമെന്തിനെനിയേ:
പോയ വർഷമവളാത്തനാഥനൊ-
ത്തീ ഗൃഹത്തിൽ വിഹരിച്ച നാളുകൾ! 6

“പാവനപ്രണയശുദ്ധചിത്തയാം

മാനിയ്ക്കു സഹനീയമാകുമോ,
നാമനോടു പിരിയേണ്ടിവന്നതാം
ശാപദുഷ്ടമൊരിഴഞ്ഞ ജീവിതം! 7

‘മാരനെയ്ത കണയാൽ മുറിഞ്ഞിതോ
പൂവലംഗി, തളിർ തോറ്റു നിൻ ചൊടി?
വേദിയായ്ക, നിണമൊപ്പിടാം ഹിതം-
പോലെയെന്റെ കവിളത്തുതാൻ പ്രിയേ!’ 8

കാന്തനെന്നെ മടിയിൽക്കിടത്തിയി-
സ്വാന്തമാധുരി പകർന്നു നൽകവേ,
ഭ്രാന്തമായ് പ്രണയമൂർത്തമെൻ മനം
ശാന്തമഗ്നതസുവാസരങ്ങളിൽ. 9

ചിത്രവർണ്ണപതഗാരവോന്മിഷൽ-
പുഷ്പകീർണ്ണമധുമാസസന്ധ്യകൾ
വന്നുനിന്നയവിറക്കുമിന്നു,മ-
ന്നങ്ങൾ മുളിയൊരു രാഗഗീതികൾ. 10

ഹാ,വരണ്ടു മധുരിച്ച മുന്തിരി-
ച്ചാറുപോലെ മദദായകം സുഖം,
നാളെ വീണു തകരേണ്ടുമെന്റെ മൺ-
പാനപാത്രമഴലാൽത്തുള്ളുന്വുവാൻ! 11

ഇക്കനത്ത മിഴിനീർക്കുടം ചുമ-
ന്നത്ര നാളിനിയലഞ്ഞു കേഴണം,
കുറ്റിരുട്ടിൽ മറവാർന്നൊരീ വഴി-
യ്ക്കുറ്റു കൈകളുടെ താങ്ങലറ്റു ഞാൻ!” 12

താണുയർന്നിതു ജവേന, പീനമാം
മാറൊരുൽബുണവിചാരവീചിയാൽ;
പാറിനിൽക്കുമളകം വിയർപ്പിനാൽ
വീണുപറ്റി; മിഴിയൊപ്പിനാളവൾ. 13

മാതൃഭൂമിയെ വിമുക്തയാക്കുവാൻ
വീരോടേറ്റുടരിലാർ മരിച്ചുവോ,

ആസ്സുധീരപതിതൻ ചരിത്രമോർ-
ത്തോർത്തുറച്ചിതൊടുവോമലീവിധം: 14

“ഉജ്ജ്വലമലപതിവ്രതാത്മമേ,
ത്യപ്തികൊൾക; മമ ഭാവിജീവിതം,
നിശ്ചയിച്ചു, കണവൻ ഭജിച്ചൊരീ
നാട്ടിനായ് ദൃഢമുഴിഞ്ഞുവെയ്ക്കുവാൻ.” 15

പൊങ്ങിയപ്പൊഴുതൊരൊച്ചയാ മുറി-
യ്ക്കുള്ളിൽനിന്ന,തു ലയിച്ചു തെന്നലിൽ;
ഞെട്ടിയോമന, കുതിച്ചുചെന്നിത,
“പ്ലുച്ച പാൽക്കലമുടച്ചിരിയ്ക്കുമോ!” 16

രണ്ട്

ശാന്തിതൻ മധുരഗാനവീചിയും
കാന്തിതൻ രുചിരഹാസഫേനവും
ഏന്തിവന്നു കുളിർ വീശിയോമലി-
ന്നാന്തരാത്മനി ദിനേന ചർക്കുകൾ. 1

കോമളാംഗിയനുവാസരം മുദാ
നൂലെടുത്തിതഭിമാനപൂർണ്ണയായ്;
ധീരമെന്തിനു മരിച്ചു കാന്ത,ന-
മ്മാത്യപൂജയിൽ നിലീനയല്ലി താൻ? 2

ചർക്കയങ്ങിനെ കുറങ്ങുമൊച്ചയിൽ-
ത്തത്തിനിന്നിതൊരു സാന്ദ്രസൗഹൃദം,
ആത്മനാഥഹൃദയാനുവർത്തനം
ചേർത്തിടും നവനവോന്മിഷത്സുഖം. 3

ഹാ,രസാലുരുളുരയ്ക്കു,മൂക്കിൽ നീ-
ണ്ടേറിടും പുതിയ നൂലൊടീവിധം;
“നേരിടുന്നിതു പുരോഗതിയ്ക്കു വൈ-
കാരികം പിരിമുറുക്കമെപ്പൊഴും.” 4

ജീവിതാശകൾ തദന്തരീക്ഷസീ-

മാവിലൊട്ടിയുദിച്ചു പൊന്തിടും;
പാവമോമൽ നിറയുന്ന കണ്കളെ-
ബ്ഭാവിശൂന്യതയിലാഴ്ത്തി മേവിടും. 5

തോഴിമാരുടെ മുഖത്തു കണ്ടിത-
ക്കാലമോമ, “ലിവളെന്തിനിപ്പൊഴും
പൂവിനാൽ, പ്പുതിയ ഭൂഷണങ്ങളാൽ,-
ച്ചേലിലുർവ്വശി ചമഞ്ഞു നിൽക്കണം?” 6

നോട്ടമപ്പൊഴുതൊരശ്രുബിന്ദുവാ-
ലാർദ്രമാകെയവളോർക്കുമിങ്ങിനെന:
“ഇറയുടുപ്പു ചളിയാർന്നു കാണകില-
ന്നാ മനസ്സു പിടയും ദിനേ ദിനേ...” 7

പോകുമദിനകരന്റെ മാറിലെ-
ച്ചുടിനാൽ സ്മൃതി നിറഞ്ഞുവിങ്ങവേ
ഹാ,തുടുത്തു മുകി,ലാ മുഖത്തിതാ,
നീരുറന്നു, നെടുവീർപ്പു-മെന്തിനോ! 8

മൂന്ന്

ചെന്തളിർക്കവിളിലശ്രുബിന്ദു പൂ-
ണ്ടന്തി വന്നു വിടവാങ്ങി പിന്നെയും
സ്വന്തമാം കുറവസഹ്യമാവതാ,-
ഹന്ത പാരനുതപിച്ചിടുമ്പൊഴാം. 1

ആ മനോഹരിയിരിക്കയാണു തൻ
പൂമുഖത്തറയിലിട്ട കട്ടിലിൽ
തുമലർത്തുടർ കൊരുത്തു തികൾതൻ
കോമളാഭയിലലിഞ്ഞനാമയം. 2

കാളിയൊന്നവ - ഉയൽത്തൊടിയ്ക്കക-
ത്താളനക്ക,മിതപൂർവ്വസംഭവം;
പാളി നോക്കുവതുമുണ്ടു ദീപ്തി:യ-
ച്ചാള മർത്തുനധിവാസയോഗ്യമോ! 3

പിന്നെയൊന്നുവളറിഞ്ഞത,ങ്ങൊരാൾ
 വന്നുചേർന്ന കഥ രാജകീരൻ,
 ചെന്നിറങ്ങിയവനിട്ട തൊപ്പിതൻ
 ചെന്നിയിക'ലെഴുപത്തിമൂന്നു'മായ്. 4

ഇറച്ചരിത്രമറിവാകെയമ്മുഖം
 ചോത്തു:നാട്ടിനു വിമുക്തി ചേർക്കുവാൻ
 ആർത്തിരച്ച യുവലോകഹൃത്തിൽ വൻ-
 തോക്കൊഴിച്ച കൊലയാളിയാണവൻ! 5

അന്നൊരിയക്കലവളോടു ചോദ്യമാ-
 യമ്മ,“യാരവിടെ; നീയറിഞ്ഞുവോ?”
 “ഞാനറിഞ്ഞു,” മകളോതി,“യന്തകൻ,
 നാടുവിറ്റ നെറികെട്ട വഞ്ചകൻ!” 6

തൊട്ട വീടുകളിലാണി; -രുട്ടുമാ
 വെട്ടവും സപദി മുട്ടിനിൽക്കവേ -
 തിട്ടമാരറിവു! - രാഗദീപ്തിയാ-
 ലൊട്ടിടയ്ക്കു പകരില്ലൊരന്തിയായ്! 7

നാല്

നീടെഴുന്നൊരു വിഭാത,മന്നു നീ-
 രാടിയത്തരുണി പോന്നിടുംവഴി
 മോടിയും സുഭഗകായകാന്തിയും
 കൂടുമബ്ഭടനൊടേറ്റുമുട്ടിനാൾ. 1

നിന്നുപോയവരനങ്ങിടാതെയും,
 മിന്നുമക്ഷികളുരഞ്ഞു ചിന്നിയും,
 ഒന്നുരച്ചു വഴിമാറിവെയ്ക്കുവാ-
 നുന്നിയാൽച്ചൊടി ചലിച്ചിടാതെയും. 2

“നിങ്ങൾ?”എന്തി“തെ,ഴുപത്തിമൂന്നു”ടൻ
 നിന്നുപോയ,വളുലഞ്ഞു ചെല്ലിനാൾ:
 “നിങ്ങളാൽച്ചില ഭടർക്കെഴും കൊടും-
 നിന്ദകൾക്കൊരിരയായ്ച്ചമഞ്ഞവൾ. 3

ജന്മഭൂമിയെ വിദേശിയാം നുക-
ത്തിന്നു കെട്ടുമതിനീചമാം തൊഴിൽ
നിങ്ങൾ ദുർഭഗർ തുടർന്നുപോകയാ-
ണിന്നു ചാൺവയർ നിറച്ചുകൊള്ളുവാൻ. 4

ആരനീതിയൊടു പോരടിയ്ക്കെ നി-
സ്സാരമെന്നുയിർ മറന്നു നിന്നുവോ,
വീരനപ്രിയതമന്റെ പേരിലി-
പ്പാരിനെപ്പരിചരിച്ചു വാഴ്വു ഞാൻ. 5

നീചമാകുമടിമത്തമിത്ര നി-
സ്സീമഭക്തിയൊടു ചൂടിടുന്നവർ,
നിങ്ങൾ മാതൃമഹിനിന്ദയെക്കലാ-
ഭംഗിയാക്കുമതിബുദ്ധിശാലികൾ!” 6

സാരസാക്ഷി കലിപുണ്ടു; ചിത്തമോ
പാരമുച്ചലിതമായി തേങ്ങലാൽ;
നേരതബ്ഭടനറിഞ്ഞുവോ, മുഖ-
ത്തേറിയൊട്ടൊരു വിളർപ്പവന്നുമേ! 7

ഓതുവാൻ പണി,യുടൻ നതാംഗിയ-
ബ്ഭൂപഭൂത്യനൊടുരച്ച വാക്കുകൾ;
ആ മഹാന്നു ഹിത,മാവിപഞ്ചിമേ-
ലാകിലുച്ചതരമേതു രാഗവും! 8

ഹാ,വിചിത്രമിളകാതെ നില്ക്കയാം
തുണുപോൽപ്പരമശാന്തനാമവൻ;
തീരെ മാറ്റി മതമന്നു സാധിയാ,-
“ളാകെ നോക്കിടുകിലെത്ര നല്ലവൻ! 9

തോക്കൊഴിച്ചു ഭരതോർപ്പിപുത്രർതൻ
നേർക്കിവൻ- പശിയടക്കിടാവതോ!
ആർക്കു മൌലി കുനിയില്ല തന്മുഖം
പാർക്കി;-ലെന്തൊരു വിവേകിയിമ്മഹാൻ!” 10

പോണപോക്കിലവളെന്തിനോ മിഴി-

കോണിഞ്ഞു പുറകോട്ടു പിന്നെയും;
ചേണഴും ചിരി പൊടിഞ്ഞു, വാശിയാൽ-
ച്ചേർന്നചുണ്ടിനെ നിനച്ചിടാതുടൻ. 11

കൺതുറിച്ചവിടെ നിന്ന നിൽപിലേ
കൺതുറിച്ചവിടെ നിൽക്കയാണവൻ;
“പാവ,” മോമന ശരിയ്ക്കു കണ്ടിത-
കോമളന്റെ നിലവിൽ സ്വകാന്തനെ! 12

അഞ്ച്

ചിത്തഹാരിപരിശോഭയാർന്നുണ-
ർന്നെത്തിയപ്പഴയ പൂങ്കിനാവുകൾ;
പുത്തനാമിതൾ വിടർത്തു ജീവിതം
നൃത്തമാടി - ജയ ഭാഗ്യമേ,ചിരം! 1

നൂൽക്കുമൊപ്പമവർ പാട്ടുപാടിടും;
ലാത്തുമൊപ്പമവരുയലാടിടും:
മുത്തിതക്കളികളെങ്ങു തങ്ങളെ-
ന്നോർക്കുവാനുമരുതാത്തപോൽത്തുലോം. 2

പാലൊളിക്കുളിർമതിയ്ക്കു കീഴി,ല-
പ്പേലവാംഗിയൊരു പാതിരാത്രിയിൽ,
ശ്രീലമാൺകുയിലുണർന്നു ലോലമാ-
യാലപിയ്ക്കുമൊരപൂർവ്വവേളയിൽ, 3

വക്കിൽ വാരൊളി കലർന്ന രണ്ടു വെൺ-
കൊച്ചുകാറുകളിണങ്ങിയങ്ങി
വിസ്തൃതാമലനഭസ്സിലൂടെ പോം-
പോക്കിൽ നീലനയനം ചരിയ്ക്കവേ, 4

നാഥനാർന്ന വിരിമാർത്തടത്തിലെ-
സ്വേദസങ്കരിതരോമപാളിയിൽ
തുവിരൽത്തുടുന്നഖങ്ങളെറ്റിയി-
ട്ടോതി വേണുനിനദത്തിലിങ്ങിനെ: 5

“എന്റെ നാഥ, വെളിവായ് വിളിയ്ക്ക നീ-

യെന്റെ കാതിലുട, 'നെന്റേയോമനേ!'
തന്റെ മാറിലെ നതാംഗിയെപ്പുണർ-
ന്നുമ്മവെച്ചിതവ, "നെന്റേയോമനേ!" 6

ഓമലാൾക്കു ഭടനെന്നപോൽബ്ഭട-
നോമലാളുമൊരഭേദഭാഗമായ്;
ഹാ,മദിച്ചു മിഥുനങ്ങളുൽക്കട-
പ്രേമസാഗരതരംഗമാലയിൽ. 7

ആറ്

വിണ്ണിനുള്ള പുളകങ്ങളുൾത്തുഷാ-
പൂർണ്ണമീയുലകു കണ്ട നാളുകൾ
മണ്ണടിഞ്ഞിതിരുൾ മുടി നിൽക്കയാ-
യെണ്ണമറ്റ മുകിൽകൊണ്ടു വിണ്ടലം. 1

നാട്ടിലെന്നൊരു കലാപ;-മെന്തുതാൻ
മാർഗ്ഗമബ്ഭടനു രക്ഷനേടുവാൻ?-
ആജ്ഞ കിട്ടിയവനും മഹാരണം
ചോപ്പിയറ്റിയ നിലത്തു ചെല്ലുവാൻ. 2

ഇഹറനാം മുടിയഴിച്ചു ചിന്നി,യാ-
മാറിൽ നേർത്തൊരു തുവർത്തുമുണ്ടുമായ്,
ചാരുദീപവുമെടുത്തുവ"നിതാ,
മാറുകെ"നവൾ വിളിച്ചു കൂവിനാൾ. 3

ദിക്കിരുണ്ടു മഴപെയ്യുമുഗ്രമ-
ക്കർക്കിടക്കൊടിമയാണ്ട സന്ധ്യയിൽ
തോക്കെടുത്തു ചുമലേറ്റിയബ്ഭടൻ
നോക്കിനിന്നു നിമിഷം വധുടിയെ. 4

"മാറിടാം,"അവനടുത്തു തയ്യലിൻ
നേരെ; - യക്കമനി കണ്ടു കാന്തനെ;
"പോകയോ?" കമനി കണ്ടിതപ്പൊഴ-
പ്പോർക്കുപോം ഭടനണിഞ്ഞ വേഷവും. 5

"പോകയാണി, നി വരാം തിരിച്ചു ഞാൻ

പോരടങ്ങുകി,” ലിറങ്ങിനാനവൻ;
നീളെയന്നനുഗമിച്ച, തയ്യലിൻ
നീണ്ട ദൃഷ്ടി നിറവാർന്നുപോയ് ക്ഷണാൽ. 6

ചീറിവന്നിതൊരു ചണ്ഡവാതമാ
വീടുടച്ചിടണമെന്ന ഹുകുമായ്;
ഭീതയായവ;-ഇണഞ്ഞു തന്നിളം-
പ്രാണനെന്നപടി മിന്നുമത്തിരി. 7

അന്തിയക്കുടിലിതയ്ക്കൽ വന്നുനി-
ന്നെന്തിനോ നെടിയ വീർപ്പയയ്ക്കവേ,
നൊന്തുനൊന്തു, കണവൻ പിരിഞ്ഞതേ
ചിന്തചെയ്തവളിരുന്നു നാൾക്കുനാൾ. 8

ചീറ്റിടുന്നു തെരുവിൽജ്ജനം കൊടും-
കാറ്റുപോൽഭര പിടിച്ചുപറ്റുവാൻ,
പാറ്റുപോൽപ്പിണമടിഞ്ഞിടുന്നു, തോ-
ക്കുറ്റമാർന്നു മഴപോലിരമ്പവേ. 9

“പാരതന്ത്ര്യ;- മതിനെത്തകർക്കുവാൻ
ധീരധീരമണയും യുവതമേ,
നേരുവേൻ ജയ;-മീതേ മദീപ്സിതം:
നേരിലെൻപ്രിയനു മാപ്പുനൽകണേ!” 10

പ്രാണനാഥനെ മനസ്സിലോർക്കും,മ-
പ്പീനമാമുദരമുറ്റുനോക്കിടും,
ചേലയാൽ മിഴി തുടയ്ക്കും:-മാരൊരാ-
ളോരുവാനവൾ സഹിച്ച സങ്കടം! 11

കത്തിടും നിനവുമായ്ക്കെന്നത്തു നീ-
ണ്ടെത്തിടും ചില ദിനങ്ങൾ പോകവേ
ഉൾത്തരിപ്പൊടവൾതൻ പടിയ്ക്കൽവ-
ന്നത്തലോതി:“മൃതനായി നിൻപതി.” 12

ബോധഹീനമലറീ പിടഞ്ഞെണീ-
റ്റുഴി ചുളുമളവുഗ്രരുപിണി:

“ആരു ചെയ്തതിനു നാടുകിടും
നീചനിഷ്ഠൂരകലാപകാരികൾ! 13

‘ദേശസേവക’രിതിൻ പദാർത്ഥമാം
‘നാശകാരിക’; -ഉതല്ലി വാസ്തവം!
മോശമിത്തൊഴിൽ,” ചവിട്ടിനീക്കിനാൾ
പേശലസ്മിതമുതിർത്ത ചർക്കയെ! 14

തുംഗഭീതിയൊടകന്നു,മോമലി-
ന്നിംഗിതം ലവമറിഞ്ഞിടാതെയും,
ഭംഗിയോടതു നമസ്കരിച്ചു സാ-
ഷ്ടാംഗ: “മെങ്ങൾ പിഴചെയ്തതെന്തുവാൻ?” 15

തീപ്പറത്തി മിഴി; കാളസർപ്പമാ-
യാർത്തുലഞ്ഞു ചികുരം ഭയാനകം;
ഉഗ്രമാമിടികണക്കു ദന്തമോ
കുട്ടിമുട്ടി:യിവളെന്തു സുന്ദരി! 17

ഏഴ്

കാലമിത്തിരി കഴിഞ്ഞു പിന്നെയും
മാലകറ്റിയുമണച്ചുമങ്ങിനെ;
മേലിലുള്ള ഭരണം തിരഞ്ഞെടു-
പ്പാലെയാണ,തിന്നൊരുങ്ങിയാളുകൾ. 1

വോട്ടിനാളുകളെ വേട്ടയാടിടും
കൂട്ടർതൻ ബഹളമേതിടത്തിലും;
കേട്ടിതക്കഥകൾ ഭർത്തുഹീനയായ്-
ക്കുട്ടിലിട്ട കിളിപോലെ വാഴുവോൾ. 2

“രാജകിങ്കരവധാദിദുഷ്കൃത-
വ്രാതമപ്പടി വിളിച്ചുചൊല്ലി ഞാൻ
ഹാ,ജനങ്ങളെ യഥാസ്ഥിതിയ്ക്കെഴും
രാജകക്ഷിയൊടിണക്കുമിന്നിമേൽ.” 3

ഇപ്രതിജ്ഞ നിറവേറ്റിയോ?- സതി-

യ്ക്കത്രയും കഠിനമായ നെഞ്ചിനെ
അപ്പൊഴേക്കുമതിശീതളം ദ്രവി-
പ്പിയ്ക്കയായിളയ രണ്ടു ചുണ്ടുകൾ. 4

കാലമക്കമനിതൻ കരങ്ങളിൽ-
ച്ചേലിലേകിയൊരു കൊച്ചുജീവിതം;
ആലശീല കലരാതതിൻ നറും-
പാലൊളിച്ചിരിയിലാണ്ടുപോയവൾ! 5